

Sygn. akt III Cz 1829/15

POSTANOWIENIE

Dnia 22 grudnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący – Sędzia SO Henryk Brzyżkiewicz

Sędziowie: SO Magdalena Hupa-Dębska (spr.)

SR (del.) Maryla Majewska-Lewandowska

po rozpoznaniu w dniu 22 grudnia 2015r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) Zrzeszenia (...) w Z.

przy udziale R. G. (1)

o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika

na skutek zażalenia R. G. (1)

na postanowienie Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 3 marca 2015r., sygn. akt I Co 1242/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Maryla Majewska-Lewandowska SSO Henryk Brzyżkiewicz SSO Magdalena Hupa-Dębska

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w (...) nadał klauzulę wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty w postępowaniu upominawczym tego Sądu z dnia 20 października 2011 r., sygn. akt VIII Nc 6114/11, wydanemu przeciwko D. G. i H. G., w zakresie należności pieniężnych objętych tym tytułem, także przeciwko małżonkowi dłużniczki D. R. G.. z ograniczeniem jego odpowiedzialności do majątku objętego wspólnością ustawową oraz zasądził od R. G. (1) na rzecz wierzyciela kwotę 127 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania. Wskazał Sąd, że dołączona do wniosku poświadczona przez radcę prawnego kserokopia pisma R. G. (1) z dnia 10 kwietnia 2006 r., w którym zwraca się do wierzyciela o powiększenie powierzchni najmu lokalu, stanowi dokument prywatny w świetle przepisów kpc, z którego wynika, iż stwierdzona tytułem egzekucyjnym wierzytelność, dochodzona na podstawie umowy najmu lokalu użytkowego, powstała z czynności prawnej dokonanej za zgodą małżonka dłużnika. Ziściły się zatem przesłanki z art. 787 kpc, co pozwoliło na uwzględnienie wniosku. O kosztach orzekł Sąd na podstawie art. 98 kpc w związku z art. 13 § 2 kpc.

Z zażaleniem na to postanowienie wystąpił małżonek dłużniczki, domagając się jego uchylecia. Zarzucił, że wniosek nie spełnia ustawowych przesłanek dla jego uwzględnienia, a przedstawiony przez wierzyciela stan faktyczny nie daje podstaw by uważać, iż nadanie klauzuli przeciwko mężowi dłużniczki jest dopuszczalne. Podniósł, że wnioskodawca nie wykazał dokumentami urzędowymi, w postaci odpisu skróconego aktu małżeństwa, że wniosek jest zasadny z formalnego punktu widzenia. Wnioskodawca nie posłużył się też dokumentami w oryginałach do czego zobowiązywał go art. 787 kpc.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zakres kognicji sądu w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika, stosownie do art. 787 kpc obejmuje badanie następujących przesłanek:

- czy przedłożony dokument stwierdzający obowiązek świadczenia przez dłużnika spełnia kryteria stawiane tytułowi egzekucyjnemu,
- czy wierzyciel udokumentował, że stwierdzona tytułem egzekucyjnym wierzytelność powstała z czynności prawnej dokonanej za zgodą małżonka dłużnika,
- czy osobę wskazaną we wniosku łączył związek małżeński z dłużnikiem w chwili wydania tytułu egzekucyjnego, a nadto - czy pozostaje ona w tym związku w czasie postępowania klauzulowego.

Sąd pierwszej instancji stwierdził, że w niniejszej sprawie przesłanki te się ziściły, a podniesione przez skarżącego zarzuty nie znajdują potwierdzenia w materiale sprawy.

W pierwszym rzędzie nie zakwestionował skarżący istnienia tytułu egzekucyjnego w postaci prawomocnego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Z. z dnia 20 października 2011 r., sygn. akt VIII Nc 6114/11, wydanego przeciwko D. G. i H. G.. Istnienie tego nakazu stwierdził Sąd w oparciu o akta sprawy VIII Nc 6114/11, jest on dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 244 § 1 kpc oraz tytułem egzekucyjnym (art. 777 § pkt 1^l kpc).

Następnie doszedł Sąd do przekonania, że przedłożone przez wierzyciela pismo małżonka dłużniczki z dnia 10 kwietnia 2006 r., którym wystąpił do wierzyciela o zgodę na powiększenie powierzchni przedmiotu najmu, świadczy o wyrażeniu zgody na zawarcie przez małżonkę umowy najmu. Skarżący tego ustalenia nie podważał, zarzucając jedynie, że wierzyciel nie przedłożył oryginału tego pisma. Pismo to stanowi dokument prywatny w rozumieniu art. 245 kpc, a przedłożony jego odpis został poświadczony za zgodność z oryginałem przez występującego

w sprawie pełnomocnika wierzyciela będącego radcą prawnym, co w świetle art. 129 § 2 kpc zastępuje oryginał.

Wreszcie, wbrew zarzutom skarżącego, do akt złożono oryginalny odpis skrócony aktu małżeństwa sporządzonego w Urzędzie Stanu Cywilnego w S., z którego wynika, iż D. i R. G. (2) zawarli związek małżeński dnia 3 października 1989 r. Natomiast zaświadczenia systemu PESEL-SAD Systemu Informatycznego Sądów z 27 lutego 2015 r. potwierdzają pozostawanie w tym związku przez małżonków G.. Skarżący w istocie tej okoliczności nic zaprzeczył.

Zażalenie małżonka dłużniczki jako bezzasadne podlegało zatem oddaleniu stosownie do art. 385 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc.